

Tijdschrift tot bemoediging, lering en bevestiging in de waarheid, die
in Christus Jezus is.

J.v.d.Heijdenstr. 17, 3817 JE Amersfoort. Tel. 033 4619171

Zie www.brooddeslevens.com e-mail: info@brooddeslevens.com

De Heer is waarlijk opgestaan!

*Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan,
de Zoon van God is opgestaan.*

*Geen graf hield Davids zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke held.
Hij steeg uit 't graf door eigen kracht,
want Hij is God, bekleed met macht.*

*Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan.
Die in 't geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en helle niet.*

*Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid.*

De Heer is waarlijk opgestaan!

(woord op Zondag)

Eerst wil ik graag iets met u lezen uit de rede die Petrus hield op de dag dat de Heilige Geest werd uitgestort. We vinden deze rede in Handelingen 2. Laten we beginnen bij vers 22:

“Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus de Nazaréner, een man, door God aan u bevestigd door krachten en wonderen en tekenen, die God door hem in uw midden gedaan heeft, zoals gijzelf weet, hem, door de bepaalde raad en de voorkennis van God overgegeven, hebt gij door de hand van wettelozen aan het kruis gehecht en ter dood gebracht. Hem heeft God opgewekt, na de weeën van de dood ontbonden te hebben, daar het niet mogelijk was, dat hij door deze werd vastgehouden. Want David zegt van hem: “Ik zag de Heer altijd vóór mij, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen. Daarom is mijn hart verblijd en mijn tong verheugt zich, ja, ook mijn vlees zal rusten in hoop, want Gij zult mijn ziel niet in de hades laten en Gij zult uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien. Gij hebt mij de wegen van het leven bekend gemaakt; Gij zult mij met vreugde vervullen bij uw aangezicht.” Mannen broeders, het zij mij geoorloofd met vrijmoedigheid tot u te spreken over de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is onder ons tot op deze dag. Daar hij nu een profeet was en wist, dat God hem met een eed gezworen had, een uit de vrucht van zijn lendenen op zijn troon te zetten, heeft hij, dit voorziende, gesproken over de opstanding van de Christus, dat hij niet in de hades is gelaten, en dat zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu hij dan door de rechterhand

van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen heeft, heeft hij dit uitgestort, wat gij ziet en hoort. Want David is niet opgevaren naar de hemelen; maar hij zegt zelf: "De Heer heeft gesproken tot mijn Heer: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gezet heb tot een voetbank voor uw voeten." Het hele huis van Israël wete zeker, dat God hem zowel tot Heer als tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt."

Het boek Handelingen is geschreven door Lukas en geadresseerd aan Théofilus. In hoofdstuk 1 schrijft Lukas in vers 2 over de Heer Jezus:

"dat hij werd opgenomen, nadat hij door de Heilige Geest aan de apostelen die hij uitverkoren had, bevelen had gegeven; aan wie hij ook, nadat hij geleden had, zich levend vertoond heeft met vele duidelijke bewijzen, en hij werd door hen gezien gedurende veertig dagen en sprak met hen over de dingen die het koninkrijk Gods betreffen. En toen hij met hen vergaderd was, beval hij hun zich niet van Jeruzalem te verwijderen, maar de belofte van de Vader te verwachten, die gij zei hij van mij gehoord hebt. Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na dezen. Zij dan die samengekomen waren, vroegen hem en zeiden: Heer, zult gij in deze tijd het koninkrijk voor Israël weer oprichten? En hij zei tot hen: Het komt u niet toe tijden of gelegenheden te weten, die de Vader in zijn eigen macht heeft gesteld. Maar gij zult kracht ontvangen, als de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn, zowel te Jeruzalem als in heel Judéa en Samaria en tot aan het einde der aarde." (Hand. 1:2-8)

Tot slot wil ik ook nog iets lezen uit Handelingen 12. Eerst de verzen 1 en 2:

"En omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hen te mishandelen; en hij doodde Jakobus, de broeder van Johannes, met het zwaard."

Dan vers 21-23:

"En op een bepaalde dag hield Herodes, gekleed in een koninklijk gewaad en zittend op de rechterstoel, in het openbaar een rede tot hen. En het volk riep hem toe: Een stem van God en niet van een mens! En ogenblikkelijk sloeg hem een engel van de Heer, omdat hij God de eer niet gaf; en door wormen gegeten stierf hij. En het woord Gods nu nam toe en breidde zich uit."

Ooit heb ik eens een aardig boekwerk op mijn verjaardag gekregen, waarvan ik het bestaan niet kende. Het bevatte een samenvatting van hoofd-artikelen uit dagbladen, uit de kranten en wel vanaf de tijd waarin Karel de Grote werd gekroond. Nu lacht u natuurlijk, want in die tijd waren er nog geen kranten. Nee, dat klopt. Het is dus fantasie. Toch is het aardig om dit boek zo eens door te bladeren. U leest de gebeurtenissen van toen zoals het nu gedrukt zou zijn in de kranten: Karel de Grote gekroond tot keizer der Franken. Ook leest u over Bonifatius en Willibrord, over de Hoekse en Kabeljauwse twisten. Over Jacoba van Beieren, die ondanks dat ze als dappere vrouw te paard aan het hoofd van haar troepen reed toch heeft moeten capituleren. Het staat gedrukt met grote krantenkoppen, net zoals tegenwoordig de huidige berichten gedrukt worden. Het is aardig om zoiets in te kijken omdat je je dan gaat realiseren dat zoals het vandaag is, het in het

verleden ook was; er zijn dingen die de aandacht trokken en dus bij wijze van spreken met grote krantenkoppen in de krant vermeld zouden worden als er een krant geweest was. En andere dingen werden helemaal niet vermeld. Er waren dingen die de tongen in beweging brachten en er waren dingen waar men helemaal geen aandacht aan schonk. Er waren dingen die de aandacht getrokken en er waren dingen die niemand geïnteresseerd zouden hebben.

Toen ik dat zo bekeek heb ik me afgevraagd wat de kranten geschreven zouden hebben toen de Heer Jezus op aarde rond wandelde. Hoe zouden de koppen van de kranten eruit gezien hebben?

Nog wat nauwkeuriger: wat zou er voor krant verschenen zijn op de maandag nadat de Heer was opgestaan? Toen was het nog maar kort geleden dat Pilatus de Heer Jezus tussen twee misdadigers had laten kruisigen. Dat was toch een hele gebeurtenis geweest, dat had heel Jeruzalem min of meer in beweging gebracht en daar waren velen getuigen van geweest, een kruisiging was tenslotte toch wel een gebeurtenis. Hoe zouden de koppen van de kranten eruit gezien hebben?

Nu nog één stap verder. Wat zou er in de krant gestaan hebben over die zondag? Ik bedoel die eerste dag van de week, de dag van zijn opstanding. Ik denk dat daar niet over geschreven zou zijn. Niet interessant, niet van belang. Trouwens, wie wist dat? Een aantal ingewijden en een paar soldaten, maar die hielden wel wijselijk hun mond. Soldaten van de wacht, die geschrokken waren toen een engel neerdaalde. Maar verder?

Wat een verschil is dat geweest met het openbare optreden van de Heer Jezus. We lezen gedurig in de evangeliën dat hij gevolgd werd door vele scharen en dankzij het feit dat bij de twee gelegenheden waar de Heer velen met weinige broden gevoed heeft, ook aantallen genoemd worden, weten we iets van de grootte van de scharen. Bij de ene gelegenheid waren er vijfduizend mannen, vrouwen niet meegeteld. En bij de andere gelegenheid zeventuizend. Dat was niet niks. Grote scharen trokken met hem mee, omringden Hem, luisterden naar zijn woord, waren getuigen van zijn wonderen en tekenen. Drieduizend, vijfduizend, zeventuizend, grote aantallen! Nee, dat gebeurde niet in een hoekje, men wist dat, het was bekend. Dat het Sanhedrin bijeenkwam om plannen te beramen om de Heer Jezus te doden en deze plannen ook ten uitvoer heeft gebracht, werd ook niet zomaar gedaan. Dat was ongetwijfeld wel voorpaginanieuws geworden. Ongetwijfeld werd verderop in de krant dan een terugblik gegeven op het leven van iemand wiens optreden veel aandacht had getrokken en vele volgelingen op de been had gebracht maar tenslotte toch gekruisigd was. Het einde was dus een teleurstelling. Zo zou het waarschijnlijk in de krant gestaan hebben.

En dat wat ons het meest aanspreekt, wat juist van het grootste belang is geweest, zou als het ware het kleinste zijn weergegeven. Hiermee bedoel ik het feit dat de Heer Jezus daar gestaan heeft met een doornenkroon, gegeseld, het bloed langs zijn rug; het feit dat Hij, zelf zijn kruis dragend, is uitgegaan; het feit dat Hij als een machteloze (Hij was niet machteloos) gekruisigd is en daar gehangen heeft en geroepen:

“Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.”

Dat zal misschien voor een schrijver van een krantenartikel een reden zijn geweest om zelfs een wat smalend artikel te maken. Die rabbi die zo machtig leek, bleek tenslotte toch machteloos. Terwijl wij weten dat daar de grote strijd gestreden is en Hij juist daar zijn grote macht getoond heeft toen Hij de tegenstander, de vijand der zielen, tegemoet is getreden en hem met zijn eigen wapen verslagen heeft: door de dood. Niet door de dood te hanteren maar door de dood te ondergaan. Alsof Hij tegen dat waartegen ieder mens tenslotte weerloos is, ook weerloos was. Zo heeft Hij daar gehangen en is Hij, voor zover de mens dat kon zien, gestorven.

Toch heeft men begrepen dat daar meer aan de hand was, want er staat niet voor niets dat de hoofdman God verheerlijkte toen hij zag hoe de Heer gestorven was: roepende met luider stem. Waarom staat dat er zo? Omdat dat abnormaal was. Een kruiseling die stierf had geen adem en geen kracht meer, was echt aan het eind en kon tenslotte alleen nog maar een zucht uiten. Maar zo niet de Heer Jezus. Hij stierf in volle kracht en roepende met luider stem. Dat betekent dat Hij niet stierf van uitputting, maar dat Hij vrijwillig zijn leven aflegde. Maar dat zou de krantenschrijver niet geweten hebben, dat mogen wij weten doordat we niet een krant hebben maar het Woord van God dat ons over deze dingen bericht.

Het is niet een journalist die het ons laat weten maar het is de Heilige Geest die mensen gedreven heeft om het op te schrijven zoals het voor ons nodig was met weglating van veel wat een mens misschien opgetekend

zou hebben maar wel met nauwkeurige aantekening van dat wat in Gods ogen van belang was.

Tussen misdadigers. We weten dat velen Hem gevolgd zijn, want de Heer Jezus heeft zich omgekeerd en tegen die mensen gezegd:

“Dochters van Jeruzalem, weent niet over mij, maar weent over uzelf en uw kinderen.” (Lukas 23:28)

Dus ook daar waren mensen op de been. Er staat ook dat er zijn geweest die bij het kruis stonden:

“En het volk stond er bij en zag toe”. (Lukas 23:35)

Verder lezen we in Mattheüs 27 over voorbijgangers:

“En zij die voorbijgingen, lasterden hem, zij schudden hun hoofden en zeiden: Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos uzelf! Als gij Gods Zoon zijt, kom af van het kruis! En evenzo ook de overpriesters met de schriftgeleerden en oudsten zeiden spottend: anderen heeft hij verlost, zichzelf kan hij niet verlossen. Als hij Israëls koning is, laat hij nu afkomen van het kruis en wij zullen hem geloven. Hij heeft op God vertrouwd; laat Hij hem nu verlossen, als Hij lust aan hem heeft! Want hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon. En hetzelfde verweten hem ook de rovers die met hem gekruisigd waren.” (Matth. 27:39-44)

Zijn vijanden waren dus ook present. De sadduceeën, de farizeeën, de schriftgeleerden, grote menigten zijn daar geweest. Het is niet in een hoek gebeurd. En toen is de dag van de victorie gekomen. Het moment van de overwinning was er al toen de Heer geroepen heeft: “Het is volbracht!” Maar daar waren de mensen zich niet van bewust, die dachten dat het afgelopen was en hebben specerijen gebracht en fijn linnen. Ze hebben de Heer in het linnen gewikkeld en in een graf gelegd. Dat leek toen het einde.

Maar dat was niet het einde. Het was inderdaad volbracht. Het werk dat nodig was, was verricht. De Heer had verder niets meer te doen. Het was klaar. Hij zou alleen nog terugkeren uit de dood en dat is gebeurd op die eerste dag van de week. Daar had Hij zelfs geen engel voor nodig. De engel heeft de steen weggerold voor de mensen, niet voor de Heer. De engel kon zeggen dat Hij niet meer in het graf was. De engel heeft niet gezegd dat hij de steen weggerold had om de Heer uit het graf te laten. Zo was het niet. Voor de vrouwen die zich geen raad wisten met die grote steen heeft de engel de steen weggerold. De Heer was al uit het graf opgestaan. Ook de soldaten hebben dat niet gezien. Die hebben wel een engel gezien en uit vrees voor hem beefden de wachters en zijn gevlucht. Van zijn opstanding is echter niemand getuige geweest.

Dat moment van de opstanding was niet zoals bij het kruis. Daar stonden grote aantallen, daar stonden zijn vijanden, daar stonden zijn vrienden - op een afstand! -, daar zijn de onverschilligen geweest die gewoon voorbij liepen. Daar zijn ook de medekruiselingen geweest. Mag ik het zo zeggen: alle groepen waren vertegenwoordigd.

En voor zover wij er niet waren (Wij waren nog niet eens geboren, hoe konden we daar zijn?), was het toch wel zo dat voor de Heer Jezus wij wel present waren. Ik bedoel uw leven en mijn leven, al wat er in geweest is, al wat er verkeerd in was, al wat wij gezondigd hebben. Het is aan Hem voorbijgetrokken en dat heeft Hij op zich genomen. Dat alles heeft Hij gedragen.

In Psalm 22 leest u dat als het ware:

“Vele stieren hebben mij omringd, buffels van Basan hebben mij omsingeld; zij sperren hun muil tegen mij open - een verscheurende, brullende leeuw.” (vers 13,14)

“Want honden hebben mij omringd, een bende boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren. zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij.” (vers 17,18)

Zo is het geweest.

En toen is die vroege morgen gekomen (Zo staat het er: “En op de eerste dag van de week, zeer vroeg in de morgen, gingen zij naar het graf....” Lukas 24:1) en is de Heer glorieus verrezen uit het graf. Geen graf hield Davids Zoon omkneld. De smarten van de dood, de banden van de dood heeft Hij verbroken, die zijn ontbonden, die konden hem niet houden. Hij is opgestaan, maar dat heeft Hij alleen gedaan. Vriend noch vijand was daar getuige van. De triomf is voor Hem alleen.

Het oordeel, de smaad, de schande, de ellende, het lijden, de tranen, daar waren wij bij. Wij mensen hebben daar ons aandeel in gehad, wij zijn bij wijze van spreken als een lange stroom aan Hem voorbijgegaan en elk heeft zijn grote pak met ongerechtigheden aan zijn last toegevoegd. Daar hebben wij een aandeel gehad maar toen Hij is opgestaan heeft Hij alléén als overwinnaar die banden verbroken en is Hij triomferend teruggekeerd in dit leven hier op aarde maar niet meer omringd door een schare van vijfduizend of zevenduizend mensen. Dat was toen voorbij. De Heer is gekomen op aarde en de wereld heeft Hem niet gekend. De wereld heeft Hem veracht, de wereld heeft Hem gegrepen en eigenlijk vanaf het moment dat ze Hem uitgestoten heeft, dat ze Hem verhoogd heeft aan een kruis, dat ze Hem de dood ingejaagd heeft, vanaf dat moment was het voorlopig voor de wereld voorbij. Niet meer een rondgaan door Judea en Galilea onder een grote schare, geen manifestaties van zijn macht onder de mensen meer, geen prediken meer door Hem. Hij

was nu de Overwinnaar, Hij stond nu in dat opstandingsleven daar en weldra zou Hij daarboven verheerlijkt zijn aan Gods rechterhand.

Dat was dus een heel andere positie. Toch is de Heer nog veertig dagen op aarde geweest en in die veertig dagen heeft Hij telkens zijn discipelen gesproken. Dat hebben we gelezen in Handelingen 1. Hij heeft zich levend getoond met vele duidelijke bewijzen en Hij werd door hen gezien gedurende veertig dagen en sprak met hen over de dingen die het koninkrijk Gods betroffen. Dus veertig dagen lang hebben de discipelen Hem telkens gezien. We weten hoe dat geweest is, want dat is ons bericht. Hij kwam in het midden waar zij vergaderd waren. De deuren waren dicht, maar Hij kwam binnen en zoals de dood Hem niet kon houden, kon ook een deur Hem niet tegenhouden. Zij dachten dat het een geestverschijning was, maar Hij heeft voor hun ogen gegeten.

Ook wat de Emmaüsgangers meegemaakt hebben, weten we en dat was nog voordat Hij in die zaal verscheen. Hij heeft met hen gelopen en gesproken en zat met hen aan tafel in hun woning, brak met hen het brood en toen plotseling herkenden zij Hem en dan staat er: "... en Hij verdween uit hun gezicht." (Lukas 24:31)

Plotseling was Hij weg. Hij verscheen en was weer verdwenen. Hij verscheen telkens weer, veertig dagen. Dat was niet het wandelen met zijn discipelen wat Hij voorheen had gedaan. Ze hoefden geen slaapplek voor Hem te zoeken, logies voor Hem te bereiden. Nee, zo was het niet meer, maar ze zagen Hem wel, veertig dagen lang. Veertig dagen opdat ze goed zouden weten dat hun Heer waarlijk was opgestaan.

Maar Hij is niet meer teruggekeerd in het vorige leven, nee, Hij is opgestaan als de overwinnaar over dood en graf, Hij heeft dus met dood en graf niets meer te doen, Hij is hen verschenen in dat opstandingsleven en daarna hebben ze mogen zien dat Hij ten hemel is gevaren zodat ze zeker wisten: Hij leeft en zit nu aan Gods rechterhand. De hemel heeft Hem opgenomen.

Zo is de weg van de Heer Jezus geweest. Maar dat zijn dingen die de wereld niet gezien heeft en die de wereld niet aangesproken heeft. Als wij kranten zouden hebben uit die dagen dan zou waarschijnlijk dit feit van zijn opstanding niet vermeld zijn. Maar het is wel het grootste feit.

Als u zich afvraagt waarom hier nu het accent op gelegd moet worden, dan is het antwoord dat het vandaag nog net zo gesteld is met de belangstelling, de aandacht voor dit allergrootste feit, dat Jezus Christus is opgestaan, dat Hij de dood heeft overwonnen; dat God het werk, door Jezus Christus volbracht, zodanig aanvaard heeft dat het oordeel dat Hem getroffen heeft ook als het ware zijn einde heeft. (De Heer heeft het oordeel ondergaan tot en met de dood.) Die dood is niet definitief. Die kon Hem niet houden, want Hij heeft het al volbracht en God heeft het offer aangenomen en het is genoeg!

Ik bedoel, dat als God onze zonden ziet, alle ongerechtigheden die wij gedaan hebben, God dan als het ware zegt: "ja natuurlijk is dit afgrijselijk en dit is een onmogelijke grote hoeveelheid, maar mijn Zoon heeft het alles gedragen en het alles weggedaan. Hij heeft voor dat alles volkomen betaald!" Dat bewijst zijn opstanding. Anders had de dood Hem gehouden. De afrekening is volkomen. Als er honderd miljoen te

betalen was - een zotte opmerking dat weet ik - dan heeft Hij niet honderd miljoen min één euro betaald. Hij heeft het volledig betaald, er is volledig voldaan. Dus de dood als het loon op de zonde, kon Hem ook niet houden. Hij is opgestaan en wat nog meer is, God heeft Hem de plaats gegeven aan zijn rechterhand in de troon. Daarmee heeft Hij niet alleen zijn welbehagen in de persoon van de Heer Jezus betuigd, want dat had Hij van eeuwigheid af, maar ook zijn grenzeloze waardering voor het werk dat Hij verricht heeft zodat Hij Hem de plaats en de naam gegeven heeft die boven alle naam is.

Zo heeft Petrus dan ook kunnen zeggen dat het ganse huis van Israël het zeker moest weten dat God Hem zowel tot Heer als tot Christus gemaakt heeft. Die Jezus die zij gekruisigd hadden.

Maar nogmaals de wereld weet dat niet en vindt dat niet van belang. Waarom is dat voor ons dan zo van belang? Omdat wij zo vlug geneigd zijn dat van belang te achten en dat zwaar te laten wegen wat iedereen zwaar laat wegen en wat iedereen van belang acht. Wij zijn toch niet zo veel anders dan andere mensen en de manier waarop wij de zaken taxeren, verschilt niet zoveel van de manier waarop anderen de zaken taxeren. Nu, als we in die tredmolen meelopen, als wij diezelfde koers volgen, als we diezelfde maatstaven gebruiken dan zouden ook wij geneigd kunnen zijn om onze schouders op te halen.

Wil je behoren bij hen die meegaan, die enthousiast zijn voor dat wat 'in' is. Een modewoord is dat: 'in'. En wanneer iets 'in' is, begrijpt blijkbaar iedereen wat dat betekent. Nu, het is niet 'in' om in de Heer Jezus te geloven. De massa doet dat niet. Het is ook niet 'in' om

te beseffen dat je een schuldig zondaar was. Het is niet 'in' om te bedenken dat waarschijnlijk het grootste feit in de geschiedenis is dat Jezus Christus zichzelf gegeven heeft in de dood en deze overwonnen heeft. Want Hij is opgestaan. Daar zal de eeuwigheid zonder einde van getuigen. Aan dat getuigenis zal geen einde komen, als we Hem zien met de wonden in zijn zijde en in zijn handen. En als we telkens weer opnieuw zullen beginnen te zingen. Dan zal telkens weer de inhoud zijn: "Gij zijt geslacht". Ja, maar Hij staat daar wel als de overwinnaar! Dat betekent dat Hij niet alleen geslacht is maar ook is opgestaan: Hij heeft overwonnen, Hij is de levende Heer!

Dat is iets enorms, grandioos! O, ja? Dan moet u eens kijken hoe de wereld daarover denkt. Toen ik een keer rond de Paasdagen tanken moest, zag ik iemand voor mij het tankstation binnengaan. Binnen was natuurlijk ook iemand achter de kassa. Ik dacht bij mezelf: "opschieten met tanken, dan kan ik die mensen even vragen wat Pasen betekent." Maar ik had pech, want degene die voor mij was, kwam alweer naar buiten toen ik naar binnen ging. Dus bleef alleen degene achter de kassa over. Aan hem heb ik toen gevraagd of hij wist wat Pasen betekende. Hij keek me een beetje schaapachtig aan en zei dat hij dat niet wist. Toen heb ik hem verteld dat Pasen het feest is waarop wij gedenken dat de Heer Jezus is opgestaan uit de dood. Hij wist het niet. Ik had die man niet uitgezocht, ik kende hem niet. Het was gewoon maar een willekeurig iemand, maar hij wist niet wat Pasen betekende.

De wereld vindt het van geen belang, maar wij kennen de tekst uit Romeinen 4 waar staat dat de Heer om onze overtredingen is overgegeven en is opgewekt om

onze rechtvaardiging. (vers 25) En daar zal de eeuwigheid van getuigen. Als wij daar zullen staan in het witte linnen. Wij die eertijds bevlekte zondaars waren, zullen daar staan als rechtvaardigen in het blinkend, rein, fijn linnen. Gerechtvaardigd door zijn opstanding. Dat is iets groots.

De mensen hebben die rabbi uit Nazareth aanvankelijk voor zo groot aangezien want Hij was toch een wondere genezer, waar of niet? En Hij kon ook nog vele mensen met weinig voedsel voeden. Dat was toch iets enorms, maar dat werd allengs minder. Er is zelfs een moment gekomen dat Hij zijn twaalf discipelen gevraagd heeft of ze ook niet wilden weggaan. Die bleven dan toch: "tot wie zullen wij heengaan, gij hebt de woorden van het eeuwige leven". Dat was goed, maar toen heeft de Heer later toch moeten zeggen dat de ure zou komen dat ze hem allemaal alleen zouden laten. En zo is het ook gegaan, de één na de ander verliet Hem tot Hij tenslotte alleen tussen de misdadigers hing.

Wij mensen zouden dat een afgang noemen. Eerst populair, veel aanhang, om tenslotte te sterven aan het kruis, gehangen tussen misdadigers. Ja, de Heer had veel toeloop in het begin. Dat hadden de discipelen van Johannes de Doper al gezien toen ze tegen Johannes zeiden: "Rabbi, hij die met u was aan de overkant van de Jordaan en van wie gij getuigd hebt, zie, hij doopt en allen komen tot hem". (Joh. 3:26) Waarop Johannes antwoordde: "Hij moet meer, maar ik minder worden." (Joh. 3:30) Maar die toeloop is minder en minder geworden tot er tenslotte nog een paar mensen zijn geweest die Hem van het kruis gehaald hebben toen Hij gestorven was. Dat was het einde. Zo beoordelen mensen dat.

Maar dat was niet een afgang naar beneden, het was een opgang naar boven. Dat is zo ongelooflijk. De Heer Jezus die in de diepste diepte is neergedaald opdat Hij tot de hoogste hoogte verheven zou worden. Dat is gebeurd.

Onwillekeurig moet ik aan de broers van Jozef denken. Die hebben hem benijd, die hebben hem zien lopen in dat veelkleurige kleed. Het lievelingetje van vader! Ze hebben hem gegrepen en om te beginnen die mooie kleding uit gedaan. Vervolgens hebben ze Jozef in de put gegooid om hem daarna als slaaf te verkopen. Daar ging Jozef, vastgebonden aan een kamelenzadel, als een slaaf naar Egypte, waar hij tenslotte in de gevangenis belandde. Wat een afgang, waar blijft hij nu met zijn dromen over het koningschap? Je zou kunnen zeggen dat daar niets meer van over was.

Ik hoor het mijn vader nog zeggen: "Daar zit Jozef op de tweede wagen en lopers rennen voor hem uit en roepen: 'knielt!' En daar staat de vrouw van Potifar langs de weg en of ze gauw wilde knielen!"

Dat is een beeld van de Heer Jezus. Die broers dachten dat hij op weg ging naar de slavernij zonder einde, maar in werkelijkheid was hij op weg naar het koningschap. En zo is het ook met de Heer Jezus gegaan: Gij Godes Zoon, ging van het kruis tot de troon.

Er was ook nog iemand anders die heel wat in de melk te brokkelen had. Herodes was zijn naam. Die rabbi uit Nazareth zal de tongen wel in beweging gebracht hebben en als er kranten geweest waren dan had Hij waarschijnlijk ook de pennen af en toe in beweging gebracht. Maar over Herodes zal zeker wel gesproken en geschreven zijn. Daar was zelfs een partij van de Herodianen. Wat waren dat voor mensen? Nu, die

zochten hun heil bij Herodes. Je moet tenslotte altijd op het winnende paard wedden en dat deden zij. Zij meenden te wedden op het winnende paard. Herodes was heel wat mans. Hij was de man die de tempel zo verfraaid had. En dan al die fortificaties die hij gebouwd had! Enorm, die hebben vele jaren de Romeinen weerstaan.

Herodes heeft de spot gedreven met de Heer Jezus toen Pilatus Hem naar hem had toegezonden. Dat kon hij zich wel permitteren. Hij kon echter niets met Hem beginnen en daarom heeft hij Hem maar teruggestuurd naar Pilatus. En dan als de Heer Jezus door de wereld weer vergeten is (de wereld kent immers de heerlijkheid van de Heer niet die Hij nu al geniet terwijl Hij aan de rechterhand van zijn Vader zit in de troon), groeit de belangstelling voor Herodes, want die was nog steeds in functie. Die had nog steeds macht. En dan komt het moment dat hij meent zijn populariteit te kunnen vergroten door die predikers, die het altijd hebben over die Jezus van Nazareth, te mishandelen en dat doet hij. Jakobus doodt hij zelfs. Dat bevalt de Joden wel en dus neemt hij ook Petrus gevangen. Hij wil zo doorgaan om zijn populariteit nog verder te vergroten.

Maar dat laat de Heer niet toe. Die stuurt een engel om Petrus te bevrijden. Dat wist geen mens, dan alleen Petrus. Daar hebben de mensen niet over gesproken. Waar hebben ze dan wel over gesproken? Over de demoralisatie van de soldaten van die tijd, want die wachters die Herodus in dienst had, waren corrupt of hadden geslapen. Wat het ook geweest was, ze hadden niet goed gewaakt, want Petrus was toch maar mooi ontsnapt. En dat terwijl Herodes hem ter bewaking had overgeleverd aan vier wachten, elk van vier soldaten!

Herodes heeft ze dan ook laten executeren. Dat zou de krant waarschijnlijk wel gehaald hebben maar dat Petrus door een engel verlost was niet. Onbelangrijk, dat wisten ze niet eens. Ja, maar God werkt.

Dan komt dat moment dat wij gelezen hebben: Tyriërs en Sidoniërs, uit het gebied ten noorden van Juda en Galilea, die voor voedsel afhankelijk van het gebied van Herodes waren, zochten vrede, want er was twist. Herodes grijpt deze gelegenheid aan om eens indrukwekkend te voorschijn te komen. Gezeten op de rechterstoel. Wie, deze misdadiger? Hij wist niet eens wat recht was! Hij die de allerhoogste Koning een ordinaire soldatenmantel omgehangen had om Hem te kunnen bespotten, droeg zelf een koninklijk kleed en ging zitten op de rechterstoel. Tenslotte had hij zijn positie.

Daar zit Herodes dan en houdt een rede waarop de mensen applaudisseren. Dat zou iets zijn wat zeker de kranten gehaald zou hebben. Ja, daar gaat de belangstelling naar uit. De mensen waren zo onder de indruk dat men geroepen heeft: "Een stem van God en niet van een mens!" Toen kwam er zonder dat iemand het zag een engel, die hem sloeg zodat hij door de wormen gegeten werd en stierf.

Herodes zal waarschijnlijk met alle pracht en praal begraven zijn, maar dat was toen wel het einde van zijn heerlijkheid. En straks komt de dag dat ook deze man uit zijn graf zal rijzen om te verschijnen voor de grote witte troon en dan zal hij staan tegenover Degene die hij bespot heeft: Jezus van Nazareth. Die zal dan op de rechterstoel zitten en dan zal Herodes daarvoor staan. Want al het oordeel is aan de Zoon des mensen

gegeven. Dat vinden we in het evangelie van Johannes: "Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het oordeel geheel aan de Zoon gegeven;...".(hoofdstuk 5:22) Herodes komt voor de grote witte troon en dan zal Jezus Christus over hem rechtspreken.

Aan wie geeft u de voorkeur? Aan Herodes of aan de Heer Jezus? Dat is een kwestie van kiezen. Herodes was de winnende partij en Jezus van Nazareth was de verliezende partij. Althans voor het oog van de mensen. Maar dat was wel verkeerd gezien.

De Heer Jezus is de overwinnaar en Herodes is de grote verliezer. De verliezende partij zijn zij die het in deze wereld zoeken, die zichzelf groot willen maken, die niet met God willen rekenen maar die zichzelf op de troon willen hijsen, die de genade van God, die zijn Zoon gezonden heeft om ons te redden, om ons te verlossen, afwijzen omdat ze menen die genade niet nodig te hebben. Ze zijn toch zo flink en ze zijn toch zo goed en ze zijn toch zo verstandig. Waarvoor zouden ze een verlosser nodig hebben? Alle mensen die maar doorgaan in hun waanwijsheid en hun hoogmoed en hun haat en hun zonden en zich niet bekeren en Jezus Christus niet aannemen omdat ze Hem immers niet nodig hebben, horen bij de verliezende partij.

Ik weet van miljonairs niets af. Maar ik heb wel begrepen dat er onder hen zijn die een jacht laten bouwen met sanitair waarvan de kranen van klinkklaar goud zijn. Zulke mensen zijn er inderdaad.

Je zou eens in hun hart moeten kijken als ze voor de vierde keer gescheiden zijn. Ze baden in weelde maar zijn diep ongelukkig. En als ze dan ouder worden en tenslotte op hun sterfbed liggen, hebben ze niets meer. Ze kunnen geen gouden kranen meenemen. Niets. Dan

gaat het ze als Herodes. Dan worden ze begraven en is het uit. En er is geen overwinning.

Wie kies je? Herodes of wil je achter de Heer Jezus aan. Wat is het toch geweldig dat de Heer Jezus ons als het ware meeneemt, als we in Hem geloven, tot vlak bij het kruis, tot aan de voet van het kruis, en dan op onze schouder klopt en zegt: "blijf nu maar staan, de rest doe Ik alleen." En zo is het: de rest deed Hij alleen. Dan laat Hij ons rustig wachten, want dat werk dat nodig was, dat lijden, dat sterven, dat betalen voor onze schuld deed Hij alleen.

De beschrijving die het evangelie van Lukas geeft van de vrouwen die de Heer volgden, geeft hier een goede illustratie van. Zij hebben Hem gevolgd en gediend tijdens Zijn leven en waren present bij het kruis. Daar heeft de Heer als het ware gezegd: "jullie zijn mij gevolgd maar blijf daar nu maar staan, het werk doe Ik verder alleen, voor jullie." Dat werk ging door tot in het graf en toen Hij uit het graf is opgestaan heeft Hij als het ware gezegd: "kom nu maar weer hier want nu kunnen we samen verder." Is dat niet prachtig. Hij heeft ons als het ware meegenomen op het kruis en in het graf, maar niet echt. Hij heeft ons gespaard. Hij heeft gezegd: "als gij dan mij zoekt, laat dezen heengaan;...". (Joh. 18:8) Hij is in de bres getreden voor zijn schapen zoals een herder de beer tegemoet gaat, die het op zijn schapen voorzien heeft, zodat zijn schapen beveiligd worden. Dat heeft de Heer Jezus gedaan!

Maar Hij is uit het graf gekomen, Hij is opgestaan. Herodes is in het graf gegaan en hij ligt er nog. De Heer Jezus is op de derde dag opgestaan en Hij heeft in het graf, in het oordeel en in de dood geheel onze schuld

achtergelaten, al onze zonden, al wat we eertijds waren: een zondaar voor God. En nu kan Hij zeggen: Nu geen zondaar meer, maar gerechtvaardigd door mijn opstanding. Aan het kruis droeg Hij alleen de schuld en toen het uur gekomen was heeft Hij geroepen: "Vader in uw handen beveel ik mijn geest." Ook dat deed Hij alleen. En toen de derde dag was aangebroken stond Hij alleen uit het graf op want Hij heeft geheel alleen gestreden, geleden en overwonnen voor ons.

Wat een gebeurtenis, de krant spreekt er niet over, vermeldt het niet. De wereld trekt er zich niets van aan. En het besef van wat de opstanding van Christus betekent, wordt hoe langer hoe minder.

Laten we ons niet verbazen, het is ons voorzegd. De Heer wacht en is geduldig, maar Hij komt terug. Hij ziet dat het achteruitgaat en er komt een moment dat Hij zeggen zal: "het is genoeg". Dan haalt Hij al de zijnen thuis, dan zal Hij komen en ons als gevolg van zijn overwinning mede invoeren in die heerlijkheid. Wij zullen delen zoals een groot bevelhebber zijn troepen doet delen in de buit. Zo zal het gaan. Met Hem zijn we gestorven, met Hem zijn we opgestaan, daarom zullen we ook met Hem de heerlijkheid ingaan. Dat wordt iets groots! Dat wordt geweldig. Alleen door Hem.

En wie zich afwendt en wie meent het zelf te kunnen redden, die zal ook eenmaal terugkomen uit de dood. Ook dat leert ons de Schrift. Er is een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen. En het graf zal ze geen van allen houden want Christus heeft de deuren verbroken. Ook Pilatus komt uit het graf en Herodes en met hen allen die volhard hebben in het afwijzen van Jezus Christus om dan geleid te worden voor de rechterstoel (de grote witte troon) en daar zullen ze tot

hun schrik de Zoon des mensen in de ogen zien en niet weten wat te zeggen. En Hij zal hen oordelen. Nu nog niet, het is nu nog de tijd van genade, want Hij oordeelt liever niet. De Heer Jezus houdt zo machtig veel van allen. Hij houdt zo machtig veel van allen dat Hij gekomen is om zichzelf te geven opdat Hij ze zou kunnen redden en Hij houdt nog steeds zo machtig veel van allen dat Hij nog wacht want er mocht er nog ééntje zijn die nog niet gekomen is. Kom dan nu, dat is zijn bedoeling. Hij wacht nog opdat nog iemand zich zou bekeren.

De overwinning is behaald, wat nodig is voor ons behoud heeft Hij volbracht en Hij is opgestaan tot onze rechtvaardiging. De wereld ziet en kent Hem niet, maar wij mogen Hem kennen. Johannes heeft Hem op Patmos gezien, in een gezicht uiteraard. En de Heer heeft tegen hem gezegd: "Vrees niet, ik ben de eerste en de laatste, en de levende; en ik ben dood geweest, en zie, ik ben levend tot in alle eeuwigheid." (Openbaring 1:18)

Zo heeft Hij Johannes toegesproken en zo zullen wij Hem zien. De Heer die dood is geweest en die leeft tot in alle eeuwigheid. In Johannes 14:19 lezen we: "omdat ik leef, zult ook gij leven." Dat is groot. Dat is wat de Heer ons verzekerd. Omdat ik leef, zult ook gij leven. Dat is onze toekomst en zo mogen we uitzien naar zijn komst. We hoeven niet te vrezen, Hij is waarlijk opgestaan en is aan Simon verschenen, Maria heeft Hem gezien, de discipelen hebben zich verblijd en met vele gewisse kentekenen hebben ze veertig dagen lang mogen zien dat Hij waarachtig leeft.

Laten we in Hem geloven, aan Hem vasthouden, ons niet laten beïnvloeden door wat 'in' is in de wereld. Daar hebben we geen boodschap aan. Laten we vasthouden

aan Hem die het kan zeggen: "Ik ben dood geweest en Ik leef tot in alle eeuwigheid." (Openbaring 1:18)

~~~~~

Uw verlossingswerk op aarde
hebt Gij, dierb're Heer volbracht;
en uw bloed, zo rijk aan waarde,
hebt Ge in 't heiligdom gebracht.
Daar Gij zijt voor ons gestorven,
is het leven ons verworven,
en daar Gij zijt opgestaan,
kunnen wij in vrijheid gaan.

~~~~~

Wij wensen u allen goede Paasdagen toe.